

have misbilliget, at det er sket, og saa have de slaaet paa, hvad der videre skulde ske, nemlig at naar Regeringen nu til Foraaret tog imod Tillægsbevillingsloven uden de 520,000 Kr., saa havde vi Konflikt. Man truer altsaa med Konflikt dernede i den Anledning, og dette finde vi i politisk Henseende er særlig uheldigt, thi hvad forstaar man i Virkeligheden ved Konflikt her til Lands? Derved forstaar man jo, at enten nægter man Finansloven, eller ogsaa gør man den ubrugelig. Men er det nu et Resultat, som man i politisk Henseende kan kalde heldigt? Vi have derfor fremhævet den Omstændighed, at det i Foraaret var et Faktum, at saaledes som Stillingen var, var det i politisk Henseende uheldigt. — Det ærede Medlem kom ind paa Spørgsmaalet om hemmelige Forhandlinger og Kompromiser om Alderdomsunderstøttelsesloven. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem sigter til. Det, jeg sigtede til, var Forhandlingerne i Udvalget, der var nedsat i det andet Ting, og Udvalgsforhandlinger pleje jo altid at være hemmelige. Det plejer man ikke at forarges over, men tværtimod over, naar det siver ud til Bladene, hvad der sker i Udvalgene. En anden Sag er det, naar der er gaaet en Aarrække, saa kan man tale om den Ting, saa gør det ingen Skade, naar man ved, hvad der er passeret.

Det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Oct. Hansen) gentog en hel Del af de Udtalelser, vi havde hørt fra det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal), men det skal jeg ikke komme tilbage til. Han udtalte derimod, at det kun var en formel Sag, om man tog de 200,000 Kr. paa Finansloven eller paa særlig Lov. Det er det aldeles ikke. Det er en væsentlig Forskel, om man tager dem paa Finansloven eller ikke. Naar der nu ligger et særligt Lovforslag for, saa svarer det netop til den Situation, som er betegnet ved de Ord, at der vilde blive Lejlighed til at tage under Overvejelse, hvorledes Loven har virket, og om der efter de gjorte Erfaringer er Anledning til at ændre den i den ene eller den anden Retning. Det er netop det, der bliver givet Lejlighed til, thi der staar man ikke under Presset af, at Finansloven helst skal være færdig og helst i rette Tid. Der kan man tage sig, om man vil, den fornødne Tid. Vi have ikke i Betænkningen udtalt noget, om man straks skal skride til Revision, eller om man kan give en Lov, der kan være i kortere Tid, inden man skrider til en Revision. Vi have blot sagt det negative, at

det er rigtigt, at man modsætter sig Tilskuddets Forhøjelse ved Bevilling paa Finansloven, thi Sagen bør komme frem i en særlig Lov. Jeg skal ikke opholde det høje Ting længere men slutte med disse Bemærkninger.

Madsen-Mygdal: Jeg maa lægge Beslag paa det høje Tings Opmærksomhed endnu et Øjeblik i Anledning af de Bemærkninger, vi nys have hørt fra den ærede Ordfører (Steffensen). Den ærede Ordfører beklagede sig over, at jeg har villet sige, at han og hans Meningsfæller, Flertallet, ikke maa have Lov til at beklage sig. Jo vist maa de saa! Det har jeg selvfølgelig ikke noget imod, men vi maa da ogsaa have Lov til at gøre vort Standpunkt gældende og hævde baade Ønskeligheden og af forskellige Grunde Nødvendigheden af Nedsættelser paa de militære Budgetter. Det skal jeg ikke opholde mig videre ved. Men derimod var der en anden Bemærkning fra den ærede Ordførers Side, som gør det nødvendigt for mig atter at sige et Par Ord. Han fastholdt fremdeles, at det var nødvendigt for Regeringen under visse Omstændigheder at tage selv. Det havde jo Forholdene vist, det havde vi Erfaring for, det var en Kendsgerning, at Regeringen havde set sig nødsaget — saaledes var det ærede Medlems Ord — til paa Grund af den Sky, der var oppe paa den politiske Himmel o:s.v. Jeg vil meget stærkt betone, at ingen som helst Regering er nogen Sinde nødt til eller maa nogen Sinde være nødt til at tage Bevillinger paa Trods af Rigsdagen. En Regering kan være nødsaget til at handle paa egen Haand eller paa den samlede Lovgivningsmagts Vegne i mange Tilfælde, naar Rigsdagen ikke er samlet, men saa maa den vide med sig selv, at disse Udgifter ikke blot ere nødvendige men tillige, at den har Udsigt til at gennemføre en Bevilling af de Udgifter, som den har anset det nødvendigt at bruge, men den har ikke Lov til i noget Tilfælde at tage selv paa Trods af Rigsdagen. Det vilde være ret ejendommeligt, hvad baade jeg og det ærede 6te Medlem for Kjøbenhavn (Oct. Hansen) have gjort opmærksom paa, at Regeringen, hver Gang der var en Sky oppe paa den politiske Himmel, skulde kunne tage selv paa Forsvarsvæsenets Omraade uden Hensyn til, om Folketinget havde nægtet samme Bevilling Aaret forud eller ikke. Saa opstillede det ærede Medlem det Spørgsmaal, hvad der vilde ske fra Folketingets Side. Der skete jo ikke noget, man havde jo bare slaaet paa, at der vilde komme Konflikt, man